

Саша Врабац је рођен 1961. год. у Смедереву. Од октобра 1962. до септембра 1992. год. је живео у Зрењанину, где је завршио основну и средњу школу. Након завршене основне и ниже музичке школе (одсек за клавир) учлањује се у Омладински хор “Јосиф Маринковић” и тако ступа у контакт са својим каснијим професором, разредним старешином, ментором, којем дугује скоро све, што је икада о музици научио, као и великим пријатељем - Слободаном Бурсаћем. Под његовим утицајем одлучује да на почетку 11. разреда напусти математички смер и настави прекинуто музичко образовање у средњој музичкој школи “Јосиф Маринковић”. На крају исте школске год. матурира на теоретском одсеку, а годину дана касније и на клавирском одсеку у класи проф. Драгољуба Бугарског. После одслуженог војног рока на јесен 1981. год. се уписује на клавирски одсек Музичке академије у Београду. Од 1982. до 1985. је паралелно са студијама предавао клавир у музичкој школи у Зрењанину. До свог одласка из земље компоновао је музику за представе Народног позоришта “Тоша Јовановић” у Зрењанину и при том сарађивао са Сулејманом Купусовићем, Србољубом Станковићем, Локицом Стефановић, Тихомиром Мачковићем, Душком Трифуновићем и другим југословенским уметницима и позоришним прегаоцима. Његова ауторска музика за представу луткарске сцене “Nyuszi szépség” (Зека лепотан) награђена је првом наградом на Фестивалу војвођанских позоришта у Сомбору 1994. год. Написао је неколико аранжмана за вокалне саставе, а сарађивао је као аранжер, клавијатуриста и пратећи вокал и са Зрењанинском поп-групом “Вране”, као и са београдским blue gras / country саставом “Quo vadis”. Активни члан омалдинског хора “Јосиф Маринковић” остао је све до јесени 1992. Са њим је, поред “Summa cum Laude” 1986. год. у Нерпелту (Белгија) и “Choir of the world” 1987. у Ланголену (Велс), освојио мноштво других награда и признања на домаћим и интернационалним хорским фестивалима. Поред певања често је преузимао улогу корепетитора. а последњих неколико година и асистента хоровађе и неретко је водио пробе, када би проф. Бурсаћ био спречен, или када би се хор поделио у две групе, које би истовремено пробале. На концерту у Темишвару је његову соло деоницу чуо и тадашњи директор тамошње државне опере, после чега му је понудио место у њиховом хору, чији је члан био до краја сезоне 1992./93., када је отишао на аудицију за хор Мађарске државне опере у Будимпешти. За обе аудиције (у Темишвару и у Будимпешти) припремила га је и у основе вокалне технике упутила његова бивша професорка, касније колегиница, али пре свега добра другарица Зорица Кецић, бивша солисткиња хора РТВ Београд. Децембра 1993. године постаје члан оперског хора у Будимпешти и од фебруара 1994. редовно похађа часове певања код пок. проф. Илоне Шетер (Sötér Ilona). Ускоро добија и више соло улога у опери а већ јануара 1995. успешно полаже аудицију за хор Вагнерових летњих игара у Бајројту, на којима је суделовао од 1995. до 2000. као и 2004. године. На јесен 1996. бива примљен у хор Државне опере покрајине Хесен у Визбадену, а од 2000. године је члан хора Државне опере у Штутгарту, који је у периоду од 1999. до данас 13 пута био проглашен најбољим оперским хором немачког говорног подручја. 2009. год. изабран је од стране својих колега за председника хора, на којој функцији је остао до 2013. год. Од 2001. до 2011. водио је хор СПЦ “Храм Сабора Срба Светитеља” у Штутгарту. Поред свог ангажмана у матичној оперској кући, активан је и као концертни солиста широм покрајине Баден-Виртемберг.

